

Две-рі сер-ця ти ши-ро-ко від-чи-ни, Світ-ло із не-бес впу-сти!

ВЕРНИСЬ, ВЕРНИСЬ!

185

1. Вер - нись, вер-нись! Ти так блу-кав да-ле-ко, В до - ро - зі
2. Ти дов-го йшов, по - ра-нив со-бі но-ги, І ю - но -
3. Вер - нись, вер-нись,—в тво-їй кра - ї - ні рід-ній Ду - ше - ю
4. Тво - ї грі-хи, спо - ку-си, вся-кі бо-лі, Мов сон страш-

час-то па-дав і страж-дав. Ска - лі - че-ний і втом-ле-
сті во - гонь в о-чах по - гас. Вер - нись ско-ріш з грі-хов-но-
ї ті-лом там ти від-поч-неш, З Хри-стом на-вік в сім' - ї не-
ний на - ві - ки ві - дій-дуть, В лю - бо - ві Бо-жій, в Йо - го

ний смер-тель-но, Сво - ю по-ги-бель ти не від-чу-вав.
ї до - ро-ги, Ще по-ки не про-бив о-стан-ній час.
бес-ній, віль-ній, За - бу-деш го-ре все і мир знай-деш.
до-брій во-лі Ми - ну-лі дні на пам'-ять не прий-дуть.